

# РЕШЕНИЕ

№ 5484

гр. София, 15.10.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Даниела Гунева**

**ЧЛЕНОВЕ: Милена Славейкова  
Георги Тафров**

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5827** по описа за **2020** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от [фирма] срещу Решение № 78482/21.04.2020 г. по нахд № 13616/2017 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 102 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 99/15.06.2017 г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, с което на [фирма]] за нарушение на чл. 326 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС) вр. с 5, ал. 1 изр. 1от Общите изисквания при осъществяване на обществени електронни съобщения (ОИ) е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв.

Касаторът оспорва в цялост решението на СРС, като неправилно и незаконосъобразно. Посочва, че АУАН и НП не отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Счита, че връчването на АУАН е опорочено, при което е засегнато правото на защита на наказаното дружество.Изтъква доводи за маловажност на нарушението по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Искането до съда е за отмяна на процесното решение и отмяна на наказателното постановление. Не претендира разноски.

Ответникът не изразява становище по жалбата. Не претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл. 348 от НПК и служебно на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с процесуалните правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да потвърди НП, с обжалваното пред АССГ решение, СРС е приел, че санкционираното дружество е предприятие, което е уведомило КРС за намеренията си да осъществява обществени електронни съобщения /ОЕС/, което било вписано в публичния регистър на предприятията, поддържан от КРС по чл. 33ал.1 от ЗЕС. Съдът счел за установено по несъмнен и категоричен начин, че до 01.03.2017г. дружеството [фирма] не е изпратило по електронен път /чрез електронна поща/ и на хартиен носител отчет за дейността по предоставяне на електронни съобщителни мрежи и/или услуги през предходната година в нарушение на чл.5 ал.1 изр.1 от ОИООЕС.

От правна страна съдът е приел, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила. Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от компетентни по смисъла на закона лица, съдържат необходимите реквизити. Приел е, че е установено по безспорен начин нарушението на чл. 326 от ЗЕС във вр. с чл. 5 ал.1 изр.1 от ОИ, поради което е потвърдил НП. Изложени са подробни мотиви, с които доводите на жалбоподателя, аналогични на възраженията в касационната жалба са отхвърлени като неоснователни. Правните изводи на СРС се споделят и от настоящия съдебен състав.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост е установил фактическата обстановка, въз основа на задълбочено и подробно изследване и анализ на свидетелските показания и приложените писмени доказателства. Правилни са изводите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентен орган. АУАН и НП съдържат всички изискуеми съгласно чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. Изрично в АУАН и в НП е посочена конкретна дата на извършване на административното нарушение – до 01.03.2017 г. За тази дата се отнасят и събраните по делото доказателства, с които безспорно се установява, че към тази дата отчет не е бил изпратен нито по електронен път, нито на хартиен носител. Обосновано и законосъобразно е направен извод за нарушение на чл. 326 от ЗЕС, вр., чл. 5 ал.1 изр.1 от ОИ.

Съгласно чл.5 ал.1 от Общите изисквания, предприятията, уведомили комисията за намеренията си да осъществяват ОЕС, са длъжни да представят ежегодно до 01.03. отчет за дейността си по предоставяне на електронни съобщителни мрежи и /или услуги през предходната година. Отчетът се изготвя по формуляр-образец и се подава

чрез електронен портал на комисията и хартиен носител, по електронна поща, или на електронен носител. Към 01.03.2017г. този отчет не бил представен пред комисията. Не е доказано да е възникнал технически проблем, който да е пречатствал изпращането/получаването на вече подаден от дружеството отчет, както твърди касатора. Неизпълнението на задължението е скрепено със санкцията, визирана в чл. 326 ЗЕС, като административно- наказващият орган я е наложил в минимален размер.

Не се споделят доводите в касационната жалба за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Липсата на настъпили вредни последици, с оглед характера на нарушението, не може да обоснове прилагането на нормата на чл. 28 от ЗАНН. Това е така, защото при този вид нарушения законодателят не поставя изискване за настъпване на определен противоположен резултат, а самото застрашаване на обществените отношения, предмет на закрила, е нарушение, за което не е необходимо настъпването на вредни правни последици от неговото осъществяване. В случая не се споделят и доводите на касатора за ниската обществена опасност на деянието, тъй като ОИ разписват изрично задължителното съдържание на електронните карти с цел информиране на потребителите на услугите. В минимален размер наложената имуществена санкция за неизпълнение на задължението по чл. 5 ал.1 изр.1 от Общите изисквания съответства на целите, предвидени в чл. 12 от ЗАНН и обществената опасност на деянието.

Правилен е извода на въззивен съд, че не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и извършването на това процесуално нарушение било установено по несъмнен и категоричен начин. Не са налице твърдените от жалбоподателя нарушения на процесуалните правила. Обстоятелството, че актът е съставен при отказ на нарушителя, следва да е удостоверено с подписа на един свидетел, т.е. този свидетел трябва лично да е възприел, че след дължима покана нарушителят е отказал да му бъде предявен АУАН и да получи препис от него. Когато нарушителят откаже да подпише акта, това се удостоверява с подписа на един свидетел, името и точния адрес, на който се отбелязват в акта. Тази правна норма не поставя изискване за качеството на свидетеля. За спазване на разпоредбата е достатъчно наличие на отказ от страна на нарушителя и подпис на свидетел, с посочване на името и адреса му, като с подписа си свидетеля удостоверява направения отказ.

Тъй като не са налице сочените от касатора касационни основания по чл. 348 от НПК, нито се установиха основания за отмяна на съдебното решение при извършената служебна проверка за валидност, допустимост и правилност, постановеното от СРС решение следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град, 18 - ти касационен състав

#### РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 78482/21.04.2020 г. по нахд № 13616/2017 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 102 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 99/15.06.2017 г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, с което на [фирма] за нарушение на чл. 326 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС) вр. с 5, ал. 1 изр. 1 от Общите изисквания при осъществяване на обществени електронни съобщения

(ОИ) е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1